

Πετρόπουλος Παναγιώτης

Ένας παιχνιδιάρης λύκος

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένας λύκος που τον έλεγαν Τόμας. Ο Τόμας ήταν ένας νεαρός λύκος, ο μικρότερος σε ηλικία της οικογένειάς του. Από πολύ μικρός διέφερε από τα αδέλφια του και από τους άλλους λύκους της αγέλης. Του άρεσαν τα παιχνίδια, έκανε συνεχώς αστεία και λάτρευε να τον χαιδεύουν και να τον φροντίζουν. Οι γονείς του τον αγαπούσαν πολύ, όμως ένιωθαν ντροπή που το παιδί τους δεν ήταν όπως τα άλλα. Ο Τόμας μεγάλωνε μέρα με τη μέρα μέχρι που έγινε ένας τεράστιος, τρομακτικός στην όψη λύκος. Το μόνο που δεν άλλαξε στον Τόμας ήταν ο χαρακτήρας και οι συνήθειές του. Μια μέρα οι γονείς του τον κάλεσαν και του είπαν:

«Άκουσε Τόμας, δε γίνεται να συνεχίσεις να είσαι τόσο ευαίσθητος, καταλαβαίνεις, όλοι οι λύκοι της αγέλης τα έχουν μαζί σου κι εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Η μόνη λύση είναι να φύγεις από την αγέλη. Ίσως έτσι να μπορέσεις να βρεις τον εαυτό σου».

Ο Τόμας στεναχωρήθηκε πολύ. Με δάκρυα στα μάτια έφυγε από την αγέλη χωρίς να ξέρει που να πάει και τι να κάνει. Περπατούσε μέσα στο δάσος σκεπτικός και λυπημένος. Τα βήματά του τον οδήγησαν στη μικρή πόλη. Μόλις τον αντιλήφθηκαν οι άνθρωποι άρχισαν να φωνάζουν: “Βοήθεια, βοήθεια, λύκος”.

Ο Τόμας φοβήθηκε πολύ και κρύφτηκε σε μια αποθήκη που βρισκόταν κοντά του. Όταν ησύχασαν λίγο τα πράγματα προσπάθησε να φύγει, όμως ήταν ακόμα μέρα έξω και δεν ήθελε να το διακινδυνέψει. Αποφάσισε λοιπόν να περιμένει να νυχτώσει και μετά να φύγει από εκεί. Ξάπλωσε σε μια γωνιά και κουρασμένος καθώς ήταν, δεν άργησε να τον πάρει ο ύπνος. Ξαφνικά ένιωσε ένα άγγιγμα. Πετάχτηκε τρομαγμένος, και τότε άκουσε μια φωνή να του λέει:

«Μη φοβάσαι, δε θα σε πειράξω».

Ήταν ένα όμορφος, ψηλός και γεροδεμένος άντρας. Ο Τόμας δεν ήξερε τι να κάνει.

«Καημενούλη» είπε ο άνδρας, «είσαι τόσο τρομαγμένος...»

Ο Τόμας σταμάτησε σιγά σιγά να φοβάται και άρχισε να χαλαρώνει και να νοιώθει ασφαλής. Ο καλοσυνάτος άντρας τον συμπάθησε πολύ και αποφάσισε να τον κρατήσει μαζί του. Ζούσαν αρμονικά οι δύο τους. Ο Τόμας αγαπούσε πολύ το αφεντικό του και αισθανόταν ευγνωμοσύνη που τον είχε στη ζωή του. Και περνούσαν οι μέρες και οι εβδομάδες. Ο Τόμας είχε αρχίσει να νοιώθει περίεργα τον τελευταίο καιρό. Δεν του άρεσαν πια τα καλομαγειρεμένα φαγητά που έτρωγε. Άρχισε να φέρεται περίεργα στο αφεντικό του και να μην θέλει πια τα χέρια του. Ώρες ώρες ένιωθε απαίχθια για τη ζωή που ζούσε. Κάποια μέρα αποφάσισε πως πρέπει να αλλάξει ζωή. Ήταν πολύ αγριεμένος τη μέρα εκείνη κι όταν αντίκρουσε το αφεντικό του, όρμησε κατά πάνω του. «Βοήθεια, βοήθεια» φώναξε με όλη του τη δύναμη ο άντρας. Ο Τόμας ταραχτήκε από τις φωνές του αφεντικού του και τότε συνειδητοποίησε τι είχε κάνει. Ντράπηκε πολύ για την αχάριστη συμπεριφορά του και έφυγε από το σπίτι. Τρέχοντας πολύ γρήγορα και

χωρίς να το καταλάβει, έφτασε στο βουνό εκεί που ζούσε η αγέλη του. Οι λύκοι τον υποδέχτηκαν με χαρά, αλλά πιο χαρούμενοι ήταν οι γονείς του.

«Επιτέλους, το παιδί μας συνήλθε» είπαν με ικανοποίηση.

«Είχατε δίκιο» παραδέχτηκε ο Τόμας.

Δεν πέρασε πολύς καιρός και ο Τόμας είχε γίνει πλέον ισότιμο μέλος της αγέλης. Τώρα ήταν πραγματικά ευτυχισμένος.

Πετρόπουλος Παναγιώτης

Ένας παιχνιδιάρης λύκος

Το παραμύθι αυτό διατίθεται δωρεάν σε όλους, αλλά μόνο στην ηλεκτρονική του έκδοση. Απαγορεύεται η οποιαδήποτε εκμετάλευσή του με σκοπό το οικονομικό κέρδος χωρίς την έγγραφη συναίνεση του δημιουργού του.

Κείμενα - εικονογράφηση: Πετρόπουλος Παναγιώτης